

РЕШЕНИЕ

№ 25167

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8971** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. И. И. чрез адв. П. П. срещу Решение № 4051/31.10.2022г. по а.н.д. № 5011/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110 състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 3940703, издаден от СДВР, с което на П. И. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. В касационната жалба решението на СРС се оспорва поради твърдяно нарушение на материалния и процесуалния закон, както и поради явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново с което ЕФ да бъде отменен. Претендират се разноси.

Касационната жалба, подадена на 05.12.2022г. е изпратена на АССГ през септември 2024г. и съответно делото е образувано на 12.09.2024г. След образуване на делото е постъпило становище от касатора, с което се позовава на изтекла абсолютна погасителна давност.

Ответникът по касацията - СДВР чрез процесуалния си представител юрк. С. М. моли съдът да отхвърли касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна, поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срок по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил електронен фиш серия К № 3940703, издаден от СДВР, с който на П. И. И. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 29.11.2019 г., в 20:16 часа, в [населено място], по [улица], срещу магазин „Хоумакс“, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил „Рено Канго“, с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с АТСС „ARN CAM S-Г, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 85 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 35 км/ч. Заснетият автомобил е собственост на П. И. И. и в качеството ми на регистриран собственик на заснетия автомобил, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, му е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Скоростта на движение е била установена и заснета с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARN CAM S1, с фабричен №11743F0. Според удостоверение от БИМ използваната система

за контрол на скоростта е одобрена и със срок на валидност на одобряване на типа до 07.09.2027 г.

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че са били налице основания за ангажиране отговорността на жалбоподателя.

Съдът намира за основателно възражението на касатора за изтекла след постановяване на решението абсолютна погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по тълкувателно дело № 1/2014г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и прави наказателното производство недопустимо. В т.2 от диспозитива на цитираното тълкувателно постановление е прието, че разпоредбата на чл. 11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, доколкото давността е обстоятелство, изключващо наказателната отговорност и ЗАНН не съдържа уредба на абсолютната давност. Погасяването на наказателното преследване е уредено в глава IX-та от НК, като сроковете са обусловени от вида и размера на предвиденото за съответното нарушение наказание.

Продължителността на погасителната давността за административни нарушения, съгласно чл.80, ал.1, т. 5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им; спира на основание чл.81, ал.1 НК вр. чл.11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; прекъсва се по чл.81, ал. 2 НК вр. чл.11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето по отношение на преследваното лице, след което започва да тече нов давностен срок. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, съгласно чл.81, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава 3 – годишния срок чл. 80, ал.1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК, тоест с изтичането на 4 години и 6 месеца.

Безспорно установено по делото е, че нарушението е извършено на 29.11.2019г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване от 4 години и шест месеца е изтекла на 29.05.2024 г. Поради така изложените аргументи се налага извод, че към момента на разглеждане на делото пред настоящата инстанция респ. към датата на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност по чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН е изтекла. Настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

Какви са причините за изпращане на делото на АССГ близо две години след постановяването му по делото не се установява. Следва да се изготви нарочно писмо до председателя на СРС, с което да бъде уведомен за установеното забавяне при изпращане на делото до касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4051/31.10.2022г. по а.н.д. № 5011/2022г. по описа на СРС, НО, 110 състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 3940703, издаден от СДВР, с което на П. И. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП., поради изтичане на абсолютна погасителна давност по чл. 81 ал. 3 от НК във вр. във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 НК във вр. с чл.11 ЗАНН.

Решението не подлежи на обжалване.

Да се уведоми председателят на СРС за забавеното изпращане на делото в АССГ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

2.